

**Proslov na vzpomínkovém setkání 1. května 2019 u příležitosti úmrtí Dobromily
Vaňkové–Ivavy (*5. 1. 1925 – †15. 4. 2019)**

Milí přátelé Ivavy,

milé skautky, milí skauti,

velmi si považuji, že jsem měl možnost několikrát Ivavu navštívit. Byla skvělou vypravěčkou a určitě typ osobnosti, kterou si člověk pamatuje celý život a neskutečně jej formuje a velmi obohacuje.

Vzpomínám si, že při návštěvě u ní se jednou stočila řeč k mohyle na Ivančenkách. Velmi smutně mi tehdy pravila, že tam nikdy nebyla. Jako skauta, který od Ivančeny bydlí pár kilometrů, mě tato odpověď nejdříve zaskočila, ale okamžitě díky dalšímu vyprávění jsem tomu porozuměl. – Ivava trýzněná událostmi těsně po konci války, kdy pomáhala nalézt a identifikovat při exhumaci těla ostravských skautů, by nedokázala psychicky unést návštěvu tohoto místa, které je tak těsně spjata s Vládou Čermákem a dalšími skautskými bratry.

V tomto čase si každoročně připomínáme osvobození i krvavé boje o Slezsko. Proto mi dovolu, abych připomněl Ivavu skrze její vzpomínku na tuto dobu, která se mi hodně vryla do paměti a podle mě vystihuje Ivavu jako člověka s velkým srdcem a smyslem pro lidskost.

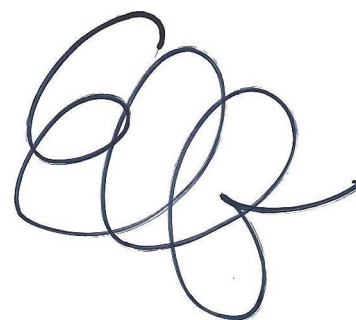
Abych vzpomínku ještě krátce uvedl – podotýkám, že po osvobození Háje a Opavy Ivavu její rodina vyslala zjistit, zda přežili válku jedni rodinní známí...

Cituji: *„Maminka doma pekla chleba, tak jsem si cestou vytáhla krajíc, to jsem šla od nádraží v Opavě k parku. A jak jsem si vytáhla krajíc a začala ho jíst – uviděla jsem stařenku, která šla proti mně a najednou zůstala stát, já jsem si právě kousla a dívám se proč zůstala stát. Měla na oblečení napsané velké N. To znamenalo Němec, to mě tak urazilo! Já jsem nikdy nemilovala Němce a bojovala jsem proti nim, ale abychom se tak snížili k tomu, že když Němci označili Židy jako dobytek, my jsme udělali*

to samé Němcům. To není nic lidského, nic ušlechtilého, to není vítězství, to je svinstvo. My nejsme bezcharakterní národ, ale bezcharakterní lidé to mohli udělat. Co z takové babičky? To se dělá? To se nedělá! A když jsem ji viděla, jak se na mě dívá, jak já koušu ten chleba, tak jsem zůstala stát a ona ani nezvedla ruku, jenom se dívala... to je těžko zapomenout, tak jsem jí ten chleba dala a byla jsem potom celý život ráda, že jsem jí ho dala, protože si myslím, že člověk nesmí nenávist oplácet nenávistí. Zlo zlem. Tak nedá nikdy průběh dobru. Jedině ušlechtilostí, a ta paní měla hlad.... To jsou zážitky, které člověka formují, protože žít celý život v nenávisti není zdrávo. Svět se dá dobýt jediné zevnitř, to znamená ušlechtilostí lidskou. To je lidský svět, jinak je to barbarství. Pod hrozbou zbraně se ještě nikdo nepolepšil a nezměnil svůj světonázor.“

Naše Ivava se nasmazatelně zapsala do historie skautingu na Opavsku a ve Slezsku. Činnost těchto skautů, kteří odmítli nacistický diktát a postavili se proti totalitě, v mnohém zavazuje i v dnešní době.

Jménem skautů z Beskyd, Opavy a Ostravy (potažmo z celého Moravskoslezského kraje) vyjadřuji Ivavě poděkování za její činnost pro vlast a skauting.

Jakub Foldyna-Elf,

vůdce 1. oddílu Pražmo

(předneseno za KRJ Moravskoslezského kraje)